

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 16.7.2025
COM(2025) 560 final

2025/0241 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande av villkoren för genomförandet av unionens stöd till den gemensamma jordbrukspolitiken för perioden 2028–2034

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Jordbruk och livsmedel är strategiska sektorer för unionen: de förser 450 miljoner européer med säkra livsmedel av hög kvalitet till överkomliga priser och spelar en viktig roll för livsmedelstryggheten i Europa och världen. Samtidigt är dessa sektorer avgörande för att upprätthålla ekonomin och livet på landsbygden, och de är en viktig del av lösningen för att skydda klimatet, naturen, marken, vattnet och den biologiska mångfalden, som för närvarande är utsatta för påfrestningar. Den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) är en central del av det europeiska projektet och har i över 60 år syftat till att säkerställa tryggad livsmedelsförsörjning och en rimlig levnadsstandard för jordbruksbefolkningen, i enlighet med EU-fördragets mål.

Detta åtagande är lika relevant i dag som då, eftersom EU:s jordbrukssektor står inför stora utmaningar. Sektorn behöver ett uppsving för att göra dem attraktivare för unga, eftersom endast en bråkdel av jordbrukarna är yngre än 40 år. Sektorn utsätts för klimatförändringar, förlust av biologisk mångfald och socioekonomiska påtryckningar, vilket hotar försörjningsmöjligheterna och sektorns långsiktiga hållbarhet. Ojämliga globala villkor, ett visst importberoende och sårbarhet för geopolitiska osäkerhetsfaktorer bidrar till den långsiktiga ovissheten för EU:s jordbrukare. Investeringar är svåra att finansiera eftersom jordbruksinkomsten per arbetstagare fortfarande är betydligt lägre än genomsnittslönerna inom hela ekonomin (60 % år 2023). Dessutom bidrar territoriella obalanser och otillräcklig tillgång till kunskap och innovation – inklusive digitala lösningar – till sektorns minskande attraktionskraft, särskilt bland unga.

Dessa utmaningar gör offentligt stöd nödvändigt i sektorn och kräver samtidigt en kraftfull och anpassningsbar politisk respons för att säkerställa en konkurrenskraftig, resilient och hållbar jordbrukssektor. Med utgångspunkt i de framgångsrika tidigare reformerna som förde den gemensamma jordbrukspolitiken på vägen mot en prestationsbaserad och marknadsorienterad politik måste den gemensamma jordbrukspolitiken därför fortsätta att utvecklas och stärka sin förmåga att effektivt reagera på en föränderlig global, europeisk, nationell och regional situation, även på gårdsnivå.

EU:s statschefer har upprepade gånger betonat behovet av att stärka motståndskraften hos EU:s jordbruk för att trygga livsmedelsförsörjningen på lång sikt, bevara landsbygdssamhällenas livskraft och erkänna den gemensamma jordbrukspolitikens avgörande roll för att uppnå dessa mål. Samtidigt har de betonat vikten av att tillhandahålla en stabil och förutsägbar politisk ram för att hjälpa jordbrukare att ta itu med miljö- och klimatutmaningar.

I de politiska riktlinjerna för kommissionens mandat 2024–2029 betonas vikten av att säkerställa att jordbrukarna har en rättvis och tillräcklig inkomst för att fortsätta att förnya och ge fördelar för unionen som helhet. För att uppnå detta kräver riktlinjerna en minskning av de byråkratiska bördorna, en belöning till jordbrukare som arbetar i harmoni med naturen och en förstärkning av deras ställning i livsmedelskedjan för att skydda dem från otillbörliga handelsmetoder. Detta kräver en balans mellan incitament, investeringar och reglering för att bygga upp en mer konkurrenskraftig och motståndskraftig jordbrukssektor.

I kommissionens meddelande av den 19 februari 2025, En vision för jordbruk och livsmedel, beskrivs de viktigaste principerna för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027. Dessa principer omfattar en gemensam jordbrukspolitik som bygger på tydliga mål och riktade krav, där medlemsstaterna tar större ansvar och ansvarsskyldighet för att uppnå de politiska målen. I meddelandet betonas också den gemensamma jordbrukspolitikens viktiga roll för att stödja och stabilisera jordbrukarnas inkomster, locka till sig en ny generation jordbrukare och säkerställa en enklare och mer målinriktad politik med en tydligare balans mellan incitament och obligatoriska krav. Dessutom betonas behovet av större flexibilitet för jordbrukarna och en övergång från villkor till incitament. Den nya budgetramen utgör en möjlighet att bygga vidare på den senaste reformen och anpassa reglerna för stöd för att uppnå konkurrenskraft, motståndskraft, innovation och hållbarhetsmål på ett sammanhängande och effektivt sätt.

De strategiska planerna för den gemensamma jordbrukspolitiken 2023–2027 har visat sig vara effektiva verktyg för ett integrerat genomförande av politiken, vilket underlättar samarbetet mellan regeringar, berörda parter och civilsamhället. Den nya genomförandemekanismen som infördes 2023 erbjuder en politik- och prestationsbaserad strategi som ökar flexibiliteten och ansvaret för medlemsstaterna att ta itu med lokala särdrag inom en gemensam EU-ram. Utifrån denna erfarenhet finns det en möjlighet att ytterligare effektivisera genomförandet av den gemensamma jordbrukspolitiken och öka synergieffekterna och flexibiliteten inom och med andra utgiftsområden.

Inom ramen för lagstiftningsförslagen om den fleråriga budgetramen för 2028–2034 motiveras detta förslag om jordbruk av den gemensamma jordbrukspolitikens särdrag. **Den framtida gemensamma jordbrukspolitiken kommer att anpassas till de förenklade genomförandemekanismerna för EU:s utgiftsprogram inom ramen för den nya fleråriga budgetramen och dess programplanering och genomförande kommer att ingå i den nationella och regionala partnerskapsfonden och planer**, men i detta förslag fastställs särskilda regler som behövs för att styra den gemensamma jordbrukspolitiken mot att

- **bidra till ett mer riktat inkomststöd till jordbrukare och deras långsiktiga konkurrenskraft** genom att rikta stödet till jordbrukare som aktivt bidrar till att trygga livsmedelsförsörjningen, till jordbrukets och särskilda sektors ekonomiska livskraft och till bevarandet av miljön, samtidigt som man möjliggör tillgång till kompletterande inkomstkällor,
- **förbättra yrkets attraktionskraft och främja generationsskiften**, hjälpa ungdomar och personer som deltar i yrket, även genom att främja kompetensutveckling, med bättre tillgång till kapital och bättre arbetsvillkor,
- **stärka jordbruks- och skogssektorns roll för klimatåtgärder, tillhandahållande av ekosystemtjänster, bevarande av biologisk mångfald och naturresurser**, genom att belöna jordbrukare som arbetar med naturen och uppmuntra till en övergång till mer hållbara produktionsmetoder som är anpassade till de lokala förhållandena och skapa rätt balans mellan investeringar, incitament och krav,
- **förbättra motståndskraften, förmågan att hantera kriser och risker**, tillhandahålla starkare och mer riktade incitament för jordbrukare att minska sin sårbarhet och riskexponering, bland annat genom anpassning till gårdsnivån och diversifiering av produktionen, främja mer ambitiösa omvandlingsförändringar på platser där företag som vanligt inte är hållbara på längre sikt och stärka kopplingen mellan förebyggande och krishantering,

- **påskynda innovation, förbättra tillgången till kunskap och påskynda den digitala omställningen** för en blomstrande jordbrukssektor genom att stärka kunskaps- och innovationssystemen inom jordbruket, inbegripet tillgången till opartiska och kvalificerade rådgivningstjänster, riktad utbildning och främjande av en bredare användning av digitala lösningar,
- **förbättra arbetsvillkoren och livet i landsbygdsområden** genom att erbjuda avbyttjänster och stöd för samarbete, affärsutveckling, mervärde och projekt som möjliggör landsbygdsutveckling.

Genom att uppnå dessa mål syftar förslaget till att **utnyttja den strategiska planeringens fulla potential genom en enklare och mer flexibel politisk ram som stärker sektorsöverskridande synergier och komplementaritet**. Den nya fleråriga budgetramen utgör en möjlighet för EU:s budgetutgifter för jordbruket att bli mer verkningsfulla. Med utgångspunkt i det nuvarande systemet som bygger på strategiska planer kommer programplaneringen att gynnas av en ytterligare utveckling och samtidigt säkerställa samstämmighet och synergier med den gemensamma ram som tillhandahålls genom hela den fleråriga budgetramen, särskilt kommissionens förslag till förordning om inrättande av **Nationella och regionala partnerskapsfonden** för perioden 2028–2034 (*NRPF-förordningen*), förslaget till förordning om en **gemensam prestationsram** (*prestationsförordningen*), förslaget till **Europeiska konkurrensfonden** och förslaget till ett **ramprogram för forskning**. När det gäller **föranslutningsstödet** kommer förslaget om ett globalt Europa att förbereda kandidatländerna genom att inrätta de strukturer som krävs för deras jordbrukssystem för att gradvis anpassa sig till den gemensamma jordbrukspolitiken.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag är helt i linje med målen för den gemensamma jordbrukspolitiken EUF. Genom förordningen moderniseras genomförandet av EUF-fördragets bestämmelser, i linje med riktlinjerna för den fleråriga budgetramen 2028–2034, visionen på jordbruks- och livsmedelsområdet och förenklingsinsatserna, samtidigt som den anpassas till aktuella utmaningar.

I artikel 39 i EUF-fördraget fastställs att den gemensamma jordbrukspolitiken mål ska vara att

- höja produktiviteten inom jordbruket genom att främja tekniska framsteg och genom att trygga en rationell utveckling av jordbruksproduktionen och ett optimalt utnyttjande av produktionsfaktorerna, särskilt arbetskraften,
- på så sätt tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard, särskilt genom en höjning av den individuella inkomsten för dem som arbetar i jordbruket,
- stabilisera marknaderna,
- trygga försörjningen,
- tillförsäkra konsumenterna tillgång till varor till skäliga priser.
- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Jordbruket bidrar i hög grad till EU:s globala **konkurrenskraft**. Unionen är en stor varuimportör och en av världens största exportförkämpe av värdefulla jordbruks- och livsmedelsprodukter och påverkar därigenom livsmedelssystemen utanför unionen. I linje

med artikel 208 i EUF-fördraget tar förslaget hänsyn till målen för unionens utvecklingssamarbete, dvs. fattigdomsutrotning och hållbar utveckling i utvecklingsländerna, särskilt genom det sörjs för att unionens stöd till jordbrukare inte får några handelseffekter eller endast minimala handelseffekter.

Jordbruk och skogsbruk täcker 84 % av unionens territorium. Sektorn är både beroende av och påverkar miljöns tillstånd. Den gemensamma jordbrukspolitiken specifika mål omfattar naturligtvis **miljö- och klimatåtgärder**. Den gemensamma jordbrukspolitiken bidrar till exempelvis klimatanpassning och vattenresiliens, såsom riskreducering av översvämningar och vattenförvaltning genom återställande av landskap, samtidigt som den stöder initiativ för biologisk mångfald och bevarande. På samma sätt kan den gemensamma jordbrukspolitiken stödja projekt för förnybar energi och bioekonomi och därmed bidra till EU:s mål för energiomställning och cirkularitet.

Förslaget fokuserar starkt på att stödja unga jordbrukare och främjar **generationsskiften**, i linje med kommissionens fokus på unga.

Den gemensamma jordbrukspolitiken stöder jordbrukarnas inkomster och bidrar därmed till att förbättra de **sociala målen och politiken** på flera viktiga sätt: riktar sig till de jordbrukare som har störst behov, stöder de olika sociokulturella särdragen i EU:s landsbygdsområden, inbegripet jobbskapande och goda arbetsvillkor inom jordbruk och landsbygdsområden. Det är nödvändigt att skydda de slutliga bidragsmottagarna och säkerställa förutsägbarhet för inkomststöd delen i den gemensamma jordbrukspolitiken och att rikta in och styra de stödsatser som föreskrivs i denna förordning. Slutligen finansierar den gemensamma jordbrukspolitiken kompetens och kunskap för att stödja jordbrukare i deras socioekonomiska, gröna och digitala omställning. Stärkt jordbruksutbildning, möjligheter till livslångt lärande och ömsesidigt lärande. Med den nya strukturen kan den bättre anpassa sina instrument till de nationella utbildningssystemen och forskningsprogrammen.

Jordbruket har en direkt koppling till **One health**-modellen. I detta avseende innehåller förslaget en uppsättning instrument som syftar till att säkerställa högkvalitativ livsmedelsproduktion, minska användningen av bekämpningsmedel och antimikrobiella medel, förbättra djurskyddsvillkoren samt biosäkerhetsåtgärder på gårdsnivå för att förhindra utbrott av skadegörare och djursjukdomar.

Den gemensamma jordbrukspolitiken bidrar till sammanhållningen och rätten att stanna kvar genom att främja en diversifierad och motståndskraftig landsbygdsekonomi i **landsbygdsområden**, till exempel genom att stödja affärsmöjligheter, lantgårdsturism, infrastruktur och bioekonomi genom Leader-strategier. Detta är i linje med målen för den långsiktiga visionen för landsbygdsområden, med tonvikt på ekonomisk diversifiering av landsbygdsområden för jordbrukare.

Liksom inom andra sektorer bör jordbruk och landsbygdsområden på ett bättre sätt utnyttja **innovation** för att förbättra konkurrenskraften, hållbarheten och motståndskraften. Ny teknik och ny kunskap, särskilt digital teknik, förbättrar resurseffektiviteten. Förslaget stärker kopplingen till forskningspolitiken genom att låta kunskapsutbytet få en framträdande plats i genomförandemodellen. Den gemensamma jordbrukspolitiken och EU:s forsknings- och innovationspolitik kan avsevärt förbättra jordbrukssektorns konkurrenskraft och motståndskraft. Betoningen på digitalisering gör det också möjligt att koppla upp till EU:s digitala agenda och AI-agendan, men begränsar också rapporteringsbördan.

Det finns många möjligheter till synergier mellan den gemensamma jordbrukspolitiken och annan EU-politik, som den nya planeringsmekanismen kommer att göra det möjligt att bättre utnyttja.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Artikel 38 i EUF-fördraget ger unionen befogenhet att fastställa och genomföra en gemensam jordbrukspolitik. I artikel 39 i EUF-fördraget fastställs målen för den gemensamma jordbrukspolitiken, bland annat ökad produktivitet inom jordbruket, en skälig levnadsstandard för jordbruksarbetarna, stabilisering av marknaderna, säkerställande av tillgången på varor och säkerställande av att dessa leveranser når konsumenterna till rimliga priser.

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

I fördraget om Europeiska unionens funktionssätt föreskrivs delade befogenheterna för jordbrukspolitiken mellan unionen och medlemsstaterna, och att en gemensam jordbrukspolitik ska utarbetas med gemensamma mål och ett gemensamt genomförande.

I den nuvarande genomförandemodellen har unionen gått mot att fastställa de grundläggande politiska parametrarna (mål för den gemensamma jordbrukspolitiken, breda typer av insatser, grundläggande krav), samtidigt som medlemsstaterna tar ett större ansvar för hur de uppfyller och når de överenskomna målen. Inom denna ram fortsätter förslaget om den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027 att säkerställa lika villkor för medlemsstaterna och jordbrukarna på den inre marknaden, garantera livsmedelstryggheten i hela unionen och ta itu med utmaningar av gränsöverskridande och global karaktär.

I linje med visionen på jordbruks- och livsmedelsområdet och med tanke på unionens mycket diversifierade jordbruksmiljö med olika fysiska parametrar är en strategi som passar alla inte lämplig för att uppnå de önskade resultaten. En större integrationsnivå med olika politikområden och flexibilitet för medlemsstaterna kommer att göra det möjligt att bättre ta hänsyn till lokala förhållanden och behov. Medlemsstaterna kommer att vara ansvariga för att anpassa den gemensamma jordbrukspolitikens interventioner så att de på bästa sätt bidrar till att uppfylla unionens mål, på grundval av rekommendationer från kommissionen.

- **Proportionalitetsprincipen**

De ekonomiska, miljömässiga och sociala utmaningarna för EU:s jordbrukssektor och landsbygdsområden kräver omfattande insatser och en varaktig insats som tar hänsyn till EU-dimensionen av dessa utmaningar. Den gemensamma jordbrukspolitikens politiska ram åtföljs av en robust och proportionerlig budget i Nationella och regionala partnerskapsfonden. Den större valfrihet som erbjuds medlemsstaterna när det gäller att välja ut och anpassa tillgängliga politiska verktyg inom den gemensamma jordbrukspolitiken för att uppfylla EU:s gemensamma mål står i proportion till den åtgärdsnivå som krävs för att möta behov och utmaningar.

- **Val av instrument**

Den gemensamma jordbrukspolitiken har sin rättsliga grund i artiklarna 42–43 i EUF-fördraget och har under mer än 60 år av historia visat att den fortfarande är relevant, nödvändig och utvecklas med tiden. En välriktad politik som tillhandahåller rätt styre kommer att säkerställa de rätta förutsättningarna för jordbrukare och landsbygdsområden att sträva efter och säkerställa tryggad livsmedelsförsörjning och generationsskifte på ett hållbart sätt.

I rättsakten fastställs de specifika politiska aspekter som är genuina för den gemensamma jordbrukspolitiken, dess inriktning och dess styrning, vilket skapar rättigheter för och skyldigheter för medlemsstaterna och de slutliga bidragsmottagarna. Med tanke på att den är långsiktig och strategisk till sin natur och att dess utgifter avser inkomststöd, investeringar och samarbete, är det motiverat med en integrerad men fristående rättslig grund. Vid beaktande av det övergripande styrningssystemet för den fleråriga budgetramen är det lämpligaste sättet att använda den föreslagna ramen en särskild förordning om den gemensamma jordbrukspolitiken, som kompletterar den föreslagna NRPF-förordningen och prestationsförordningen med särskilda bestämmelser som är tillämpliga på den gemensamma jordbrukspolitiken. Den fungerar tillsammans med den gemensamma organisationen av marknaden, liksom tidigare.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

I november 2023 offentliggjorde kommissionen en rapport om de gemensamma insatserna för alla strategiska planer för den gemensamma jordbrukspolitiken i EU:s medlemsstater (enligt den för närvarande tillämpliga förordningen (EU) 2021/2115) och belyste vissa centrala delar:

- De nya strategiska planerna för den gemensamma jordbrukspolitiken är ett lämpligt verktyg för att uppnå de politiska målen för den gemensamma jordbrukspolitiken.
- De strategiska planerna för den gemensamma jordbrukspolitiken visar fortsatt stöd för jordbruksinkomster, ekonomisk hållbarhet och jordbrukssektorns motståndskraft.
- Det finns ett behov av att stärka riskhanteringsverktygen och deras ökade användning i hela unionen genom EU-system eller nationella system.
- Planerna är grönare än under den föregående perioden för den gemensamma jordbrukspolitiken. Det finns potential att bidra till begränsning av klimatförändringar, i synnerhet genom ökad koldioxidbindning. Utmaningar med klimatanpassning fordrar ett långsiktigare och mer heltäckande angreppssätt, vilket kräver relevanta förvaltningsmetoder och investeringar.
- Det finns framsteg inom hållbar förvaltning av naturresurser, framför allt vad gäller markvård och minskad kemikalieanvändning.
- Mer heltäckande strategier för att hantera specifika sektorers sårbarhet och fördelar på det ekonomiska, sociala och miljömässiga området kommer att behövas. Till exempel förstärka den extensiva djurhållningens positiva påverkan inom områdena biologisk mångfald, koldioxidbindning, landskap, kulturarv och försörjning på landsbygden.

- Slutligen beror den övergripande situationen också på faktorer utanför den gemensamma jordbrukspolitiken, liksom på andra externa faktorer som utvecklingen av marknader och konsumenternas preferenser.

I den översiktsrapporten med en sammanfattning av medlemsstaternas gemensamma ambitioner och gemensamma insatser ansåg kommissionen att ytterligare uppmärksamhet särskilt behövs på följande områden: förstärka kompetens, utbildning och rådgivningskapacitet på alla nivåer, gynna utbyten av god praxis för att bättre kunna vägleda medlemsstater och aktörer, minska den administrativa bördan för specifika insatser och övervaka genomförandet och resultaten (och vid behov justera de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken).

• **Samråd med berörda parter**

Kommissionen har aktivt samarbetat med berörda parter i utarbetandet av initiativen för den fleråriga budgetramen.

En strategisk dialog om framtiden för EU:s jordbruk inleddes i januari 2024 och sammanförde 29 viktiga intressenter från de europeiska jordbruksbaserade livsmedelssektorerna, det civila samhället, landsbygdssamhällena och den akademiska världen för att nå en gemensam förståelse och fastställa en vision för framtiden för EU:s jordbruks- och livsmedelssystem. I den strategiska dialogen betonades behovet av att fortsätta att ge socioekonomiskt stöd till de jordbrukare som behöver det mest, främja positiva resultat i fråga om miljö, sociala frågor och djurens välbefinnande för samhället och stärka nödvändiga villkor för landsbygdsområden. Kommissionen fann att uppnåendet av EU:s mål när det gäller jordbruk och livsmedelsproduktion, landsbygdsutveckling, klimatneutralitet och återställande av biologisk mångfald kräver en särskild och proportionell budget som motsvarar alla ambitioner i en balanserad och likvärdig betydelse. En sådan princip är nödvändig för att göra övergången ekonomiskt lönsam, främja generationsskiftet, stärka landsbygden och stödja jordbruksföretag med en konkurrenssnackdel, men som ändå är nödvändig för mångfalden inom jordbruket i EU.

Inom ramen för den nyligen inrättade europeiska styrelsen för jordbruk och livsmedel (European Board for Agriculture and Food, EBAF), som sammanför organisationer som företräder jordbruksbefolkningen, andra aktörer i livsmedelskedjan och civilsamhället, hölls dessutom en särskild diskussion den 19 maj 2025 och den 19–20 juni 2025 om hur man bättre kan rikta direktstöd och gå från villkor till incitament i den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027.

Ytterligare bidrag om den gemensamma jordbrukspolitikens framtid samlades in genom särskilda möten som anordnades inom ramen för EU:s befintliga plattformar och tillfälliga tekniska seminarier som sammanförde EU:s intressenter och medlemsstater.

• **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

För att samla in bevis och kunskap från sakkunniga i frågor relaterade till en gemensam jordbrukspolitik anordnades ett antal tekniska seminarier mellan december 2023 och maj 2024. Dessa seminarier gav möjlighet till ett utbyte av åsikter mellan EU:s intressenter, medlemsstaterna och kommissionens avdelningar. De gav också möjlighet att gå vidare med utformningen av de viktigaste slutsatserna och frågorna för att ta hänsyn till dem i moderniserings- och förenklingsprocessen av den gemensamma jordbrukspolitiken.

Vid det första seminariet om resiliens drogs slutsatsen att det är nödvändigt att stärka riskhanteringsverktygen på gårdsnivå och möjligheterna till riskdelning längs värdekedjan, med en mer helhetssyn, bland annat på förebyggande åtgärder. Ett andra seminarium var inriktat på tryggad livsmedelsförsörjning. Ett tredje seminarium om hållbarhet avslutades med ett brett stöd för behovet av att hjälpa jordbrukare att testa nya innovationer, mer oberoende rådgivning. Ett fjärde seminarium om styrning och prestation inom den gemensamma jordbrukspolitiken bekräftade det övergripande stödet för den nya genomförandemodellen för den gemensamma jordbrukspolitiken. Deltagarna tog upp behovet av stabilitet, flexibilitet och förenkling (särskilt för jordbrukarna); utforska fler frivilliga strategier; öka förmågan att reagera på externa chocker; proportionalitet i kontroller och påföljder. Ett sista seminarium var inriktat på solidaritet och landsbygdsområden. Det belyste ett allmänt stöd för att säkerställa mer integrerade politiska åtgärder som är nödvändiga för bredden av landsbygdsutmaningarna. Den gemensamma jordbrukspolitiken kan inte göra allt, bästa praxis finns men tas inte upp, och behovet av mer kapacitetsuppbyggnad för förvaltningar och enklare ramar.

Ett framsynsprojekt från kommissionen om digital omställning för jordbrukare och landsbygdssamhällen omfattade en rad deltagande seminarium med berörda parter mellan mars 2022 och maj 2023. Kommissionen deltog, tillsammans med medlemsstaterna, i det spanska ordförandeskapets framsynsövning om öppet strategiskt oberoende, som omfattade jordbruksbaserade livsmedel som en del av fyra strategiska sektorer.

Slutligen kunde en genomförandedialog i juni 2025 med kommissionsledamot Christophe Hansen som ordförande fastställa prioriteringar för att förbättra de nuvarande instrumenten för den gemensamma jordbrukspolitiken.

- **Konsekvensbedömning**

Förslaget underbyggdes av den konsekvensbedömning som genomfördes inom ramen för kommissionens förslag till NRPF-förordning inom den fleråriga budgetramen 2028–2034, där man utvärderade alternativen för utformningen av nationella och regionala partnerskapsplaner, med fokus på två centrala aspekter: genomförandemodellen, som avgör hur medlen betalas ut, och förvaltningsmetoden, som reglerar hur EU:s utgifter genomförs och övervakas.

I konsekvensbedömningen utvärderades alternativen för att integrera den gemensamma jordbrukspolitiken i en enda plan.

Alternativ 1 (den gemensamma jordbrukspolitiken utanför de nationella och regionala partnerskapsplanerna) skulle bygga på den sakkunskap som vunnits vid genomförandet av de nuvarande strategiska planerna för den gemensamma jordbrukspolitiken. Detta tillvägagångssätt skulle säkerställa kontinuitet, möjliggöra hanterbara förändringar och klargöra ansvarsområdena på unionsnivå och nationell nivå.

Den fortsatta integrationen av den gemensamma jordbrukspolitiken skulle medföra ytterligare förenklingar och större synergieffekter när det gäller att uppnå politikens mål och säkerställa förutsägbarhet för bidragsmottagarna. Å andra sidan skulle en enfondsstrategi för den framtida gemensamma jordbrukspolitiken, samtidigt som riktat stöd tillåts, begränsa förmågan att hantera framväxande eller oförutsedda behov och förändrade prioriteringar. För att öka effektiviteten finns det dock potential för ytterligare harmonisering av centrala politiska utformningsaspekter, såsom övervaknings-, prestations- och revisionssystem, i den framtida

fleråriga budgetramen. Detta skulle skapa synergieffekter i de administrativa förfarandena och minska kostnaderna för medlemsstaterna.

Konsekvensbedömningen visar däremot att en fullständig integrering av den gemensamma jordbrukspolitiken (alternativ 2b) skulle kräva särskilda regler för att säkerställa den inre marknadens integritet och rättvis konkurrens mellan jordbrukare, särskilt vad gäller instrument som direkt stöder jordbruksinkomster, såsom direktstöd, och som är avgörande för jordbrukarnas försörjning.

Enligt konsekvensbedömningen skulle en plan per medlemsstat säkerställa en mer sammanhängande programplanering som återspeglar nationella och regionala behov och samtidigt stöder unionens prioriteringar. Ett enda anslag per medlemsstat skulle möjliggöra en effektiv och flexibel fördelning av medel, vilket skulle göra det möjligt att enkelt omfördela resurser för att ta itu med nya prioriteringar eller utmaningar. På det hela taget dras i konsekvensbedömningen slutsatsen att ett bredare tillämpningsområde och en integrerad förvaltningsstrategi skulle medföra betydande fördelar, bland annat ökad samstämmighet, enkelhet och flexibilitet.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Förenkling är en övergripande prioritering för kommissionen i syfte att minska bördan och överkomplexiteten samt främja snabbhet och flexibilitet.

Antalet bestämmelser om den gemensamma jordbrukspolitiken har minskats drastiskt och samstämmigheten har uppnåtts mellan de relevanta artiklarna i NRPF-förordningen, förordningen om den gemensamma jordbrukspolitiken och förordningen om den gemensamma organisationen av marknaden. Överlag minskas detaljnivån och antalet krav samtidigt som tonvikt läggs på bestämmelser som är nödvändiga för att den gemensamma jordbrukspolitikens rättsliga ram ska fungera. Detta leder inte bara till en minskning av det totala antalet bestämmelser utan förbättrar också lagstiftningens övergripande kvalitet och minskar dess komplexitet, samtidigt som medlemsstaterna ges större flexibilitet att anpassa de gemensamma instrumenten för den gemensamma jordbrukspolitiken till sina specifika behov och utmaningar.

Genom att integrera insatser från den nuvarande tvåfondsstrukturen (EGFJ och Ejflu) anpassas verktygen för konkurrenskraft, motståndskraft, innovation och hållbarhetsmål i förslaget så att de kan arbeta gemensamt för bättre resultat. Anpassningen ökar inte bara effektiviteten i det tillgängliga stödet utan medför också större flexibilitet och förenkling i förvaltningen, vilket i slutändan leder till effektivare och mer riktade insatser för både jordbrukare och myndigheter. Denna ökade flexibilitet ger medlemsstaterna utrymme att utforma, planera och genomföra verktygen för stöd från den gemensamma jordbrukspolitiken på det sätt som bäst tillgodoser sektorns särskilda behov.

Förenkling för bidragsmottagare kommer att uppnås bland annat genom

- förenkling av villkorlighet (förvaltning av jordbruksföretag). Minskning av antalet interventionstyper (många sammanslagna, t.ex. miljösystem och åtaganden om klimatvänligt jordbruk, betydande minskning av systemen för direktstöd), förbättrad fokusering på interventionstyper, endast centrala krav i förordningen,

- erbjuda fler enhetsbelopp. Detta kommer att möjliggöra förenklade ansökningsförfaranden som kommer att minska bördan för bidragsmottagare och förvaltningar.

Förenklingen för medlemsstaterna kommer från följande:

- En fond: inga komplexa regler om överföringar, inga separata uppsättningar regler för varje fond; kontrollbördan flyttas från utbetalande organ till befintliga nationella behöriga kontrollorgan, vilket minskar riskerna för flera kontroller på gården.
- Genom förslaget harmoniseras också för utbetalningfristerna och inflexibilitet avskaffas samtidigt som man säkerställer att betalningarna till jordbrukarna görs i tid, vilket möjliggör en närmare koppling till interventionerna faktiska genomförande.
- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i enlighet med kommissionens förslag till NRPF-förordning. Bestämmelserna i den föreslagna förordningen om respekt för de grundläggande rättigheterna och rättsstatsprincipen kommer också att gälla för stödet till den gemensamma jordbrukspolitiken.

4. BUDGETKONSEKVENSER

För att dra nytta av fördelarna med den nationella och regionala partnerskapsplaneringen omfattar kommissionens förslag om den fleråriga budgetramen för 2028–2034 (ange referens) den gemensamma jordbrukspolitiken i Nationella och regionala partnerskapsfonden. En betydande del av fonden ägnas åt inkomststöd till jordbruket, som är öronmärkt med minst 293,7 miljarder euro från fondens anslag för att skapa stabilitet och förutsägbarhet i stödet till bidragsmottagarna.

Denna finansiering kan ökas inom Nationella och regionala partnerskapsfonden genom en samverkande programplanering av åtgärder som tjänar mer än ett mål, såsom agroenergi, färdigheter och social infrastruktur, vatten eller konnektivitet, för att ge några exempel. Dessutom kommer NRPF-förordningen att tillhandahålla finansiering för säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter, krisinterventioner och det gemensamma säkerhetsnätet (integrering av den nuvarande jordbruksreserven) inom ramen för faciliteten till ett belopp av 6,3 miljarder euro samt finansieringen av det tekniska biståndet för t.ex. nätverk eller övervakning. .

Jordbruksfinansiering kan dra nytta av projekt inom ramen för Europeiska konkurrenskraftsfonden och förbli en integrerad del av det europeiska ramprogrammet för forskning, inom deras områden för hälsa, jordbruk och bioekonomi, för att stödja forskning och innovation inom livsmedel, jordbruk, landsbygdsutveckling och bioekonomi. Kombinationen gör det möjligt att bevara de verktyg som för närvarande finns att använda på ett optimerat sätt.

Mer detaljerad information om vilka budgetkonsekvenser förslaget om den gemensamma jordbrukspolitiken finns i den finansieringsöversikt som åtföljer NRPF-förslaget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Detta initiativ kommer att övervakas genom den prestationsram som gäller för den fleråriga budgetramen 2028–2034 och som fastställs i förslaget till förordning [resultatförordningen]. I prestationsramen föreskrivs en genomföranderapport under programmets genomförandefas samt en utvärdering i efterhand i enlighet med artikel 34.3 i förordning (EU, Euratom) 2024/2509¹. Utvärderingen ska genomföras i enlighet med kommissionens riktlinjer för bättre lagstiftning och ska baseras på indikatorer som är relevanta för fondens mål.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Detta förslag är en del av paketet för penningmarknadsfonden 2028–2034, inklusive NRPF-förordningen och prestationsförordningen som tillhandahåller finansiering, ramen för övergripande principer, regler för förvaltningen av fonden för nationellt och regionalt partnerskap, finansieringsram, allmänna regler om innehållet i och godkännandet av NRP-planerna och deras styrning, samt garantipaketet, samt prestationsramen och övervakningsramen.

Detta förslag kompletterar dessa allmänna regler med särskilda regler som gäller för kapitlet om den gemensamma jordbrukspolitiken och jordbruket i de nationella och regionala partnerskapsplanerna.

Förslaget kompletterar också reglerna i förslaget till förordning om ändring av förordning (EU) nr 1308/2013², som kommer att innehålla bestämmelser om interventioner inom vissa sektorer och skolprogrammen.

Förordningen om en gemensam jordbrukspolitik:

I artiklarna 1 och 2 anges tillämpningsområdet, de nationella rekommendationerna för den gemensamma jordbrukspolitiken som ska antas och styrningen. I artiklarna 3 och 4 beskrivs delar av den gemensamma jordbrukspolitikens miljö-, klimat- och sociala struktur, inbegripet prioriterade områden på miljö- och klimatområdet. Artikel 5 innehåller en förteckning över alla interventioner och bestämmelser om inkomststödinterventioner för den gemensamma jordbrukspolitiken. I artiklarna 6–20 anges kraven för insatser inom den gemensamma jordbrukspolitiken samt bestämmelser om inriktning.

Artiklarna 15 och 16 innehåller detaljerade bestämmelser om generationsskiftet för unga jordbrukare, som består av en omfattande uppsättning insatser som syftar till att underlätta för unga jordbrukare att komma in i och etablera sig inom jordbrukssektorn. Artiklarna 18, 19 och 20 omfattar andra interventioner inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509 av den 23 september 2024 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013 s. 671, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj>).

som finansieras genom anslagen till de nationella och regionala partnerskapsplanerna. I förordningen fastställs typer av insatser för samarbete, Leader, stöd till kunskapsdelning och innovation inom jordbruk, skogsbruk och landsbygdsområden och andra åtgärder för den gemensamma jordbrukspolitiken.

Artikel 21 anger datastyrning inom den gemensamma jordbrukspolitiken, inklusive bestämmelser om den myndighet som ansvarar för datastyrning enligt den gemensamma jordbrukspolitiken.

Artiklarna 22–25 innehåller allmänna bestämmelser och slutbestämmelser, inbegripet delegering av befogenhet till kommissionen att komplettera denna förordning och genomförandebefogenheter för kommissionen att vidta åtgärder för att avvika från denna förordning för att lösa särskilda problem i händelse av en motiverad nödsituation, ett kommittéförfarande och slutbestämmelser.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING**om fastställande av villkoren för genomförandet av unionens stöd till den gemensamma jordbrukspolitiken för perioden 2028–2034**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,
med beaktande av 1979 års anslutningsakt, särskilt punkt 6 i det därtill fogade protokollet nr 4 om bomull,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
med beaktande av revisionsrättens yttrande³,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁴,
med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁵,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) I kommissionens meddelande av den 19 februari 2025 *En vision för jordbruk och livsmedel*⁶ tillkännages att den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) efter 2027 ökar medlemsstaternas ansvar och ansvarsskyldighet för hur de uppfyller målen för den gemensamma jordbrukspolitiken, stöder och stabiliserar jordbrukarnas inkomster, lockar en framtida generation jordbrukare och garanterar en tryggad livsmedelsförsörjning. Den nya gemensamma jordbrukspolitiken ska bli en enklare och mer målinriktad gemensam politik för unionen, med större flexibilitet för jordbrukarna och en övergång från krav till incitament för jordbrukarna.
- (2) Lagstiftningspaketet med den fleråriga budgetramen för åren 2028–2034 omfattar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... [*NRP-förordningen*] om inrättande av en nationell och regional partnerskapsfond (*fonden*) för perioden 2028–2034, som samlar de nationellt i förväg tilldelade medlen inom fonden, inbegripet Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) som inrättats enligt Europaparlamentets och rådets

³ EUT C , , s. [...].

⁴ EUT C , , s. [...].

⁵ EUT C , , s. [...].

⁶ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *En vision för jordbruk och livsmedel – En attraktiv jordbruks- och livsmedelsindustri för kommande generationer*, COM(2025)75 final, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:52025DC0075>.

förordning (EU) 2021/2115 och Europaparlamentets och rådets⁷ förordning (EU) 2021/2116⁸. Fonden bör genomföras genom nationella och regionala partnerskapsplaner (*NRP-planer*) och EU-faciliteten, som syftar till att öka flexibiliteten och hantera kriser och insatser som kräver styrning eller samordning på unionsnivå. Detta unionsstöd till den gemensamma jordbrukspolitiken kommer att tillhandahållas genom fonden i enlighet med de regler för den fonden som fastställs i förordning (EU) .../... [*NRP-förordningen*].

- (3) När det gäller jordbruk, det allmänna mål för fonden som avses i artikel 3 c i förordning (EU) .../... I [*NRPF-förordningen*] erinras om de mål som fastställs i artikel 39 i EUF-fördraget. De särskilda målen för den gemensamma jordbrukspolitiken bidrar direkt till att upprätthålla unionens livskvalitet och ska genomföras av medlemsstaterna genom deras NRP-planer.
- (4) För att säkerställa att unionen på lämpligt sätt tar itu med de mest akuta utmaningarna för jordbrukssektorn är det lämpligt att införa en styrmekanism som återspeglar riktlinjerna för visionen för jordbruk och livsmedel för en riktad politik. För att främja en konkurrenskraftig, motståndskraftig och hållbar jordbrukssektor, i linje med resultaten av samråden med berörda parter, bör de nationella rekommendationerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken ge en tillräcklig politisk styrning på unionsnivå för att vägleda medlemsstaterna i utformningen av deras NRP-planer när det gäller jordbruk och fastställa relevanta insatser på grundval av deras specifika utmaningar och behov.
- (5) För att säkerställa lika villkor och en gemensam ram för stöd till unionens jordbrukssektor ska medlemsstaterna fastställa ramens delar med beaktande av de lokala särdragen och behoven med hänsyn till målen för den gemensamma jordbrukspolitiken, medan unionen bör tillhandahålla den gemensamma ramen för en politik som stöder dem som behöver den mest.
- (6) Den gemensamma jordbrukspolitiken har haft en positiv inverkan på generationsskiftet inom jordbruket, men det finns fortfarande hinder, särskilt när det gäller tillhandahållandet av grundläggande infrastruktur och tjänster på landsbygden, tillgången till mark och sociala skyddsnät för unga och för jordbrukare som går i pension. För att tillgodose de särskilda behoven hos unga jordbrukare och nya aktörer bör varje medlemsstat vara skyldig att i den nationella och regionala partnerskapsplanen fastställa en strategi för generationsskifte som bör baseras på bedömningen av det specifika nationella sammanhanget, i linje med kommissionens vision på jordbruks- och livsmedelsområdet, som prioriterar långsiktig hållbarhet och attraktionskraft för EU:s jordbruks- och livsmedelssektor. Medlemsstaterna bör också ta fram ett omfattande ”startpaket” för unga jordbrukare, utformat för att underlätta unga jordbrukares inträde och etablering i sektorn, inklusive ett omfattande paket med insatser som riktar sig till unga jordbrukare.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 av den 2 december 2021 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013 (EUT L 435, 6.12.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj>).

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2116 av den 2 december 2021 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av förordning (EU) nr 1306/2013 (EUT L 435, 6.12.2021, s. 187, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj>).

- (7) I linje med målet att uppnå en bättre balans mellan incitament och krav bör medlemsstaterna rikta stödet genom sina NRP-planer mot prioriteringar inom den gemensamma jordbrukspolitiken, vilket är avgörande för jordbrukets långsiktiga hållbarhet. Den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027 bör påskynda övergången till mer hållbara produktionsmetoder och bidra till målet om klimatneutralitet senast 2050. Den nya gemensamma jordbrukspolitiken bör erbjuda bättre belöningar för att tillhandahålla mer ambitiösa ekosystemtjänster som går utöver de resultat som uppnås genom obligatoriska krav. Den nya gemensamma jordbrukspolitiken bör skapa en ny balans mellan en jordbruksförvaltning med en uppsättning obligatoriska krav och miljö- och klimatåtgärder inom jordbruket som stöder åtaganden som gynnar miljön, klimatet och djurens välbefinnande och en övergång till mer motståndskraftiga produktionssystem.
- (8) Jordbruksförvaltningen bör inrättas för att garantera att stödet från den gemensamma jordbrukspolitiken överensstämmer med principen om att inte orsaka betydande skada som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509⁹. Jordbruksförvaltningen ska omfatta minimikrav på miljömässiga och sociala villkor samt skyddsmetoder som utformats av medlemsstaterna för att uppnå viktiga mål såsom skydd av mark och flodbanor mot föroreningar. Medlemsstaterna bör ha flexibilitet att anpassa dessa skyddsmetoder till sina särskilda geografiska och klimatmässiga förhållanden och produktionssystem, inklusive genom att fastställa undantag. För att främja ett socialt hållbart jordbruk kräver vissa utbetalningar inom den gemensamma jordbrukspolitiken att normerna för arbetsvillkor, anställningsvillkor och arbetsmiljö följs. Den europeiska stadgan och olika nationella ramar och arbetsmarknadsmodeller bör respekteras, inga ytterligare skyldigheter bör åläggas arbetsmarknadens parter eller medlemsstaterna när det gäller verkställighet eller kontroller och dubbla korrigeringar bör undvikas.
- (9) Inkomststöd för jordbrukare ska fortsätta att vara det centrala politiska instrumentet för att garantera en rättvis inkomst för jordbrukare samt hållbart jordbruk och hållbar livsmedelsproduktion. Det ska bidra till att främja en konkurrenskraftig och motståndskraftig jordbrukssektor som gynnas av högkvalitativ produktion och resurseffektivitet, samtidigt som generationsskiftet och därmed livsmedelstryggheten på lång sikt säkerställs. Inkomststöd bör öronmärkas för att endast användas för inkomststöd till jordbrukare, för att skapa stabilitet och förutsägbarhet för unionens jordbrukssektor. För att säkerställa stor genomslagskraft och effektivitet bör den nya gemensamma jordbrukspolitiken omfatta en effektiv och konsekvent verktygslåda med typer av inkomststöd som gör det möjligt för medlemsstaterna att uppnå målen för den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (10) Med tanke på behovet av att rikta stödet till dem som har störst behov bör medlemsstaterna endast betala det arealbaserade och gradvis avtagande inkomststödet till de personer vars huvudsakliga verksamhet är jordbruk, samtidigt som man ser till att inte utesluta små jordbrukare och jordbrukare med flera verksamheter som bedriver jordbruksverksamhet på åtminstone en miniminivå.
- (11) Med tanke på behovet av större motståndskraft och riskhantering inom jordbruket bör stöd beviljas för att förbättra jordbrukarnas förmåga att stå emot ökande risker och kriser, t.ex. i samband med klimatförändringar eller instabilitet på marknaden, för att

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509 av den 23 september 2024 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

göra det möjligt för jordbrukare att delta i riskhanteringsverktyg, inbegripet stöd till försäkringspremier och bidrag till gemensamma fonder i alla medlemsstater. En proaktiv strategi för riskhantering som stärker sektorns motståndskraft bör främjas genom att lämpliga högsta stödnivåer fastställs, med incitament för jordbrukare som genomför riskförebyggande åtgärder.

- (12) Den gemensamma jordbrukspolitiken mål bör också eftersträvas genom stöd till investeringar som genomförs av jordbrukare och skogsägare. Sådana investeringar kan bland annat avse infrastruktur för utveckling, modernisering eller anpassning till klimatförändringarna inom jord- och skogsbruket, skogsbrukspraxis, energi och vatten, installation av digital teknik inom jordbruket, precisionsjordbruk, diversifiering av inkomstkällor inom annan verksamhet såsom lantgårdsturism och bioekonomi. Det bör också vara möjligt att stödja investeringar för att återställa produktionspotentialen inom jord- och skogsbruket efter naturkatastrofer, allvarliga klimathändelser eller andra katastrofer, inklusive bränder, stormar, översvämningar, skadedjur och sjukdomar.
- (13) Med tanke på jordbrukarnas behov av att balansera yrkesuppgifterna med personligt ansvar och familjeansvar bör det vara möjligt att ge stöd till avbyttjänster för att underlätta för jordbrukare att ta sjukledighet, ledighet i samband med barnafödsel och semester samt delta i utbildning. Det ska vara möjligt att stödja inrättandet av dessa tjänster samt löner för tillfälligt anställda som fungerar som avbytare.
- (14) För att främja den sociala, ekonomiska, miljömässiga och digitala omställningen i landsbygdsområden ska medlemsstaterna se till att Leader stöds. Det ska vara möjligt att bevilja stöd inom ramen för NRP-planerna till kvalitetsordningar och säljfrämjande åtgärder, korta leveranskedjor och lokal marknadsutveckling.
- (15) I linje med behovet av att främja innovation och mer hållbara metoder bör det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket (EIP-Agri) förbli ett viktigt politiskt verktyg för att stödja interaktiv innovation och förbättra kunskapsutbytet mellan aktörer i syfte att sprida lösningar som är redo för praxis¹⁰. Synergier mellan den gemensamma jordbrukspolitiken och unionens ramprogram för forskning (FP10), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../..., ska uppmuntra jordbruket att på bästa sätt utnyttja forsknings- och innovationsresultaten, särskilt de som härrör från projekt som finansieras av FP10 och EIP-Agri, vilket leder till innovationer inom jordbruks- och bioekonomisektorn och landsbygdsområden.
- (16) Att förbättra interoperabiliteten mellan offentliga informationssystem inom jordbruket på nationell nivå kan medföra betydande fördelar, bland annat minskad uppgiftsinsamlingsbörda, förbättrad effektivitet och förbättrad politisk övervakning. För att uppnå detta mål bör medlemsstaterna anta principen ”samla in en gång, använd flera gånger” för att minska rapporteringsbördan. Genom att utse en enda myndighet för att samordna interoperabilitetsinsatser och investera i unika identifikationsnummer för jordbruksföretag, den EU-id-plånbok som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014¹¹ och infrastruktur för

¹⁰ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket, COM(2012)79 final.

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj>).

datadelning kan man minska den administrativa bördan, effektivisera rapporteringsskyldigheterna och stärka jordbrukarna inom datavärdekedjan och i slutändan stödja målen för den gemensamma jordbrukspolitiken.

- (17) I syfte att komplettera icke väsentliga delar i denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. För att säkerställa rättssäkerheten bör kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning med åtgärder som säkerställer att driftskompatibilitet och smidigt datautbyte mellan informationssystem som används för genomförande, övervakning och utvärdering av den gemensamma jordbrukspolitiken genomförs av medlemsstaterna.
- (18) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa färdplanen för att uppnå och upprätthålla interoperabilitet mellan informationssystem.
- (19) I vederbörligen motiverade fall med avseende på lösning av särskilda problem och samtidigt säkerställande av kontinuitet i inkomststödet under extraordinära omständigheter bör kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter med omedelbar verkan om det är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet. Dessutom bör kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter med omedelbar verkan, om extraordinära omständigheter under vederbörligen motiverade omständigheter påverkar beviljandet av stöd och äventyrar det effektiva genomförandet av de insatser som förtecknas i denna förordning.
- (20) För att säkerställa ett smidigt genomförande av den planerade åtgärden och av skyndsamhetsskäl bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1 **Innehåll***

För att säkerställa en stark, hållbar och motståndskraftig gemensam jordbrukspolitik, unionens tryggade livsmedelsförsörjning, generationsskifte och livskraftiga landsbygdsområden fastställs i denna förordning särskilda villkor för genomförandet av unionens stöd till den gemensamma jordbrukspolitiken i enlighet med det allmänna mål som fastställs i artikel 2 c i förordning (EU) [...] [NRPF-förordningen].

Detta unionsstöd ska tillhandahållas inom ramen för Nationella och regionala partnerskapsfonden (*fonden*) i enlighet med de regler som styr den fonden och som fastställs i förordning (EU) [...] [NRPF-förordningen].

*Artikel 2 **Nationella rekommendationer och styrning inom den gemensamma jordbrukspolitiken***

- 1. Kommissionen ska anta nationella rekommendationer för den gemensamma jordbrukspolitiken som ger vägledning till varje medlemsstat för genomförandet av de relevanta särskilda mål för den gemensamma jordbrukspolitiken enligt artikel 3 d i förordning (EU) [...] [NRPF-förordningen] i deras NRP-planer i enlighet med artikel 22 i den förordningen innan medlemsstaterna lämnar in planen. De nationella rekommendationerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska baseras på att
 - (a) bidra till en rättvis och tillräcklig inkomst för jordbrukarna och deras långsiktiga konkurrenskraft, inbegripet jordbrukarnas ställning i värdekedjan,

- (b) förbättra yrkets attraktionskraft och främja generationsskifte,
- (c) stärka klimatåtgärder, tillhandahållande av ekosystemtjänster, cirkulära lösningar, bevarande av biologisk mångfald och naturresurser, hållbart jordbruk och förbättrat djurskydd,
- (d) förbättra motståndskraften, jordbrukarnas beredskap och förmågan att hantera kriser och risker,
- (e) öka tillgången till kunskap och påskynda innovation och den digitala omställningen för en blomstrande jordbruks- och livsmedelssektor.

Kommissionen får vid behov uppdatera de nationella rekommendationerna inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.

2. Kommissionen ska grunda de nationella rekommendationerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken på en analys av situationen inom jordbrukssektorn och landsbygdsområdena, inklusive demografiska faktorer, strukturella och territoriella särdrag samt livsmedelstrygghet i varje medlemsstat.
3. I de nationella rekommendationerna för den gemensamma jordbrukspolitiken ska kommissionen särskilt identifiera de centrala utmaningar som varje medlemsstat ska ta itu med i sin nationella och regionala partnerskapsplan, på grundval av de särskilda mål för den gemensamma jordbrukspolitiken som anges i artikel 3 d i förordning (EU) [...] [NRP-förordningen].

Artikel 3 Förvaltning av gårdar

1. Förvaltning av gårdar ska omfatta de föreskrivna verksamhetskrav som förtecknas i del A i bilaga I [*bilaga med föreskrivna verksamhetskrav*], de skyddsmetoder som fastställs av medlemsstaterna i den nationella och regionala partnerskapsplanen i enlighet med punkt 4 i denna artikel och del C i bilaga I och det sociala villkorssystem som omfattar de föreskrivna verksamhetskrav som förtecknas i del B i bilaga I.
2. Utbetalningar inom ramen för interventioner som avses i artikel 5.1 a–f samt o och p, i den mån de avser stöd till lokala jordbruksprodukter, ska omfattas av ett system med föreskrivna verksamhetskrav och skyddsmetoder som gemensamt kallas *förvaltning av gårdar*.

Förteckningen över föreskrivna verksamhetskrav och målen för skyddsmetoder återfinns i bilaga I.

Villkoren för skötsel av jordbruksföretag som förtecknas i delarna A och C i bilaga I ska dock inte gälla jordbrukare som får stöd enligt artikel 5.1 g.

3. Stöd som omfattas av villkoren för förvaltning av gårdar ska anses vara förenligt med principen om att inte orsaka betydande skada i enlighet med artikel 33.2 d i förordning (EU, Euratom) 2024/2509.

I den här artikeln avses med *föreskrivna verksamhetskrav* vart och ett av de krav som anges i delarna A och B i bilaga I och som anges i en specifik rättsakt som förtecknas i delarna A och B i bilaga I och som i sak skiljer sig från alla andra krav i samma akt.

De rättsakter som listas i bilaga I när det gäller de föreskrivna verksamhetskraven ska tillämpas i gällande version och i fråga om direktiv på det sätt som de har genomförts av medlemsstaterna. Akter som genomför direktiv får dock inte ha till syfte eller

verkan att undanta jordbrukare eller andra bidragsmottagare från de föreskrivna verksamhetskrav som anges i delarna A och B i bilaga I.

4. Medlemsstaterna ska i enlighet med bilaga I del C på nationell eller regional nivå fastställa skyddsmetoder som ska följas av jordbrukare och andra bidragsmottagare som får det stöd som avses i punkt 2 för att uppnå följande mål:
 - (a) Skydd av kolrika marker, landskapselement och permanent gräsmark på jordbruksområden.
 - (b) Skydd av marken mot erosion, bevarande av jordens potential, bibehållande av organiskt material i jorden, inklusive växelbruk eller diversifiering samt skydd mot bränning av åkrar på åkermark.
 - (c) Skydd av vattendrag och grundvatten mot föroreningar och avrinning.
5. Medlemsstaterna ska i den nationella och regionala partnerskapsplanen inkludera en beskrivning av de skyddsmetoder som fastställts för vart och ett av de mål som anges i punkt 4, inklusive deras territoriella tillämpningsområde, jordbrukare och andra bidragsmottagare som omfattas av denna praxis samt en sammanfattning av skyddsmetoderna. Vid fastställandet av skyddspraxis ska medlemsstaterna ta största möjliga hänsyn till de nationella rekommendationer inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i artikel 2. Medlemsstaterna ska anpassa skyddsmetoderna till olika markförvaltningssystem och olika miljö- och klimatförhållanden på sitt territorium.
6. Jordbrukare vars hela jordbruksföretag är certifierat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848¹² ska anses följa de skyddsmetoder som anges i NRP-planerna med avseende på de mål som anges i punkt 4 b och c.
7. När medlemsstaterna fastställer de skyddsmetoder som avses i punkt 4 får de i sin nationella och regionala partnerskapsplan fastställa särskilda undantag från dessa skyddsmetoder på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier, såsom grödor, jordtyper och jordbrukssystem eller skador på permanent gräsmark på grund av bland annat vilda djur eller invasiva arter. Dessa särskilda undantag ska vara begränsade i fråga om arealtäckning, ska fastställas endast om och i den utsträckning som de är nödvändiga för att lösa särskilda problem vid tillämpningen av dessa metoder och ska inte hindra de mål som anges i punkt 4 eller snedvrider konkurrensen.
8. Medlemsstaterna får bevilja tillfälliga undantag från skyddsmetoder, om väderförhållandena hindrar jordbrukare och andra bidragsmottagare från att tillämpa dessa metoder eller om tillämpningen av dessa skyddsmetoder skulle hindra de mål som anges i punkt 4. Medlemsstaterna ska se till att de tillfälliga undantagens tillämpningsområde och varaktighet begränsas i den utsträckning som är nödvändig, beviljas på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier och att de inte hindrar de mål som anges i punkt 4 eller snedvrider konkurrensen.
9. Medlemsstaterna får erkänna de förvaltningsmetoder inom ramen för miljö- och klimatåtgärder inom jordbruket som avses i artikel 10.1 a och som bidrar till de mål som anges i punkt 4 i den här artikeln på ett sätt som är likvärdigt med de relevanta

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 av den 30 maj 2018 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 834/2007 (EUT L 150, 14.6.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/848/oj>).

skyddsmetoder som fastställs i den nationella och regionala partnerskapsplanen i enlighet med den punkten. Medlemsstaterna får anse att jordbrukare och andra bidragsmottagare som åtar sig att tillämpa dessa likvärdiga metoder följer relevant skyddspraxis.

Artikel 4 Miljö- och klimatprioriteringar

1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla stöd till jordbrukare och andra bidragsmottagare åtminstone inom vart och ett av följande prioriterade miljö- och klimatområden:

- (a) Anpassning till klimatförändringar och vattenresiliens.
- (b) Begränsning av klimatförändringar, inbegripet koldioxidupptag och produktion av förnybar energi på jordbruksföretaget, inklusive biogasproduktion.
- (c) Markhälsa.
- (d) Bevarande av biologisk mångfald, t.ex. bevarande av livsmiljöer, arter eller landskapselement eller minskad användning av bekämpningsmedel.
- (e) Utveckling av ekologiskt jordbruk.
- (f) Djurhälsa och djurskydd.

Medlemsstater med områden som påverkas av vattenföroreningar på grund av nitratöverskott ska ge stöd till jordbrukare för extensifiering av djurhållningssystem eller för diversifiering till annan jordbruksverksamhet.

2. För vart och ett av de prioriterade områden som avses i punkt 1 ska stöd ges på de villkor som anges i artiklarna 9, 10 och 13.

Artikel 5 Typer av stöd

1. Följande interventioner inom den gemensamma jordbrukspolitiken fastställs:

- (a) Gradvis avtagande arealbaserat inkomststöd.
- (b) Kopplat inkomststöd.
- (c) Grödspecifikt stöd för bomull.
- (d) Stöd till naturliga och andra områdesspecifika begränsningar.
- (e) Stöd till nackdelar på grund av vissa obligatoriska krav.
- (f) Miljö- och klimatåtgärder inom jordbruket.
- (g) Stöd till småbrukare.
- (h) Stöd till riskhanteringsverktyg.
- (i) Stöd till investeringar för jordbrukare och skogsägare.
- (j) Stöd till etablering av unga jordbrukare, nya jordbrukare, nyetablering av landsbygdsföretag och affärsutveckling av småbruk.
- (k) Stöd till avbytartjänster inom jordbruket.
- (l) Leader.
- (m) Stöd till kunskapsutbyte och innovation inom jord- och skogsbruk och på landsbygden.

- (n) Initiativ för territoriellt och lokalt samarbete.
 - (o) Insatser i de yttersta randområdena.
 - (p) Interventioner på de mindre Egeiska öarna.
 - (q) EU:s skolprogram enligt avdelning I del II kapitel IIa i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013¹³.
 - (r) Interventioner inom vissa sektorer enligt avdelning I del II kapitel IIa i förordning (EU) nr 1308/2013.
 - (s) Krisstöd till jordbrukare.
2. De interventioner som avses i punkt 1 a–k och interventioner inom vissa sektorer som avses i avdelning I del II kapitel IIa i förordning (EU) nr 1308/2013 ska vara interventioner för inkomststöd som ska finansieras genom fonden i enlighet med artikel 10.2 a andra stycket i förordning (EU) [...] [NRP-förordningen].
 3. Produktion av hampsorter med en halt av tetrahydrokannabinol (THC) som överstiger 0,3 % ska inte vara berättigad till stöd enligt denna förordning.

*Artikel 6 **Gradvis avtagande arealbaserat inkomststöd***

1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla arealbaserat inkomststöd för stödberättigande hektar till jordbrukare för att tillgodose inkomstbehoven.
2. Stödet per stödberättigande hektar ska differentieras efter grupp av jordbrukare eller geografiskt område på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier. De grupper av jordbrukare eller geografiska områden som ligger till grund för differentiering av stöd ska fastställas på grundval av jordbrukarnas inkomster från jordbruksverksamhet under en representativ referensperiod.

Vid differentiering av stödet ska medlemsstaterna rikta stödet till jordbrukare som är mest behövande, särskilt unga och nya jordbrukare, kvinnor, familj jordbrukare eller småbrukare, jordbrukare som kombinerar produktion av grödor och boskap eller jordbrukare i områden med naturliga begränsningar eller andra områdesspecifika begränsningar som fastställts i enlighet med artikel 8.

Differentieringen av stöden kan ske i form av årliga engångsbetalningar som helt eller delvis ersätter det arealbaserade inkomststödet per stödberättigande hektar. Medlemsstaterna ska öka det stöd per stödberättigande hektar som beviljas unga jordbrukare.
3. Det totala stödbelopp per jordbrukare som fastställs i enlighet med punkt 2 ska gradvis minskas i enlighet med följande regler:
 - (a) Medlemsstaterna ska minska det årliga beloppet för det arealbaserade inkomststöd som överstiger 20 000 EUR som ska beviljas en jordbrukare med 25 % om beloppet för det arealbaserade inkomststöd som beviljas en jordbrukare ligger mellan 20 000 EUR och 50 000 EUR.
 - (b) Medlemsstaterna ska minska det årliga belopp för det arealbaserade inkomststöd som överstiger 50 000 EUR som ska beviljas en jordbrukare med

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013 s. 671, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj>).

50 % om det arealbaserade inkomststöd som beviljas en jordbrukare överstiger 50 000 EUR och högst 75 000 EUR.

- (c) Medlemsstaterna ska minska det årliga beloppet för det arealbaserade inkomststöd som överstiger 75 000 EUR som ska beviljas en jordbrukare med 75 % om beloppet för det arealbaserade inkomststöd som beviljas en jordbrukare överstiger 75 000 EUR.
- 4. Det totala arealbaserade inkomststödet får inte överstiga högst 100 000 EUR per jordbrukare och år. För juridiska personer eller grupper av juridiska personer ska taket omfatta alla jordbruksföretag som står under en juridisk eller fysisk persons kontroll.
- 5. Medlemsstaterna ska se till att stödet enligt denna artikel i första hand riktas till jordbrukare som bedriver jordbruksverksamhet på sitt jordbruksföretag och aktivt bidrar till en tryggad livsmedelsförsörjning. Småbrukare vars huvudsakliga verksamhet inte är jordbruk, men som bedriver minst en miniminivå av jordbruksverksamhet, enligt vad som fastställs av medlemsstaterna, ska också betraktas som jordbrukare.
- 6. Medlemsstaterna ska senast 2032 se till att sökande som når pensionsåldern enligt nationell lagstiftning och som uppbär pension inte längre erhåller stöd enligt denna artikel.
- 7. Medlemsstaterna ska se till att den stödberättigande hektaren endast omfattar arealer som jordbrukaren förfogar över och som omfattar följande:
 - (a) Jordbruksarealer där en jordbruksverksamhet bedrivs under jordbrukarens kontroll när det gäller förvaltning, fördelar och ekonomiska risker. Om annan verksamhet än jordbruksverksamhet också bedrivs på dessa arealer ska jordbruksverksamheten vara dominerande.
 - (b) Områden för vilka stöd ges enligt artikel 5.1 a och g, eller enligt det grundläggande inkomststödet för hållbarhet enligt avdelning III kapitel II avsnitt 2 underavsnitt 2 i förordning (EU) 2021/2115, där jordbruksverksamhet inte bedrivs på grund av åtaganden och skyldigheter som härrör från unionsinsatser eller nationella insatser eller andra program som bidrar till de prioriterade områdena för den gemensamma jordbrukspolitiken och klimatet som avses i artikel 4.
 - (c) Medlemsstaterna får besluta att i stödberättigande hektar inkludera landskapselement som inte omfattas av de åtaganden och system som avses i led b, förutsatt att dessa landskapselement inte avsevärt jordbruksverksamhetens prestation och inte dominerar jordbruksskiftet.

Artikel 7 Stöd till småbrukare

- 1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla inkomststöd till småbrukare, i enlighet med vad medlemsstaterna fastställer och ersätter det stöd inom ramen för interventioner som avses i artikel 5.1 a, b och d. Medlemsstaterna ska utforma interventionen i den nationella och regionala partnerskapsplanen som frivillig för jordbrukarna.

Medlemsstaterna ska se till att stödet enligt denna artikel i första hand riktas till jordbrukare som bedriver jordbruksverksamhet på sitt jordbruksföretag och aktivt bidrar till en tryggad livsmedelsförsörjning.

Det årliga stödet för varje liten jordbrukare får inte överstiga 3 000 EUR.

2. Medlemsstaterna får differentiera stöd som beviljas enligt denna artikel för olika grupper av jordbrukare eller geografiska områden.

Artikel 8 Stöd för naturliga eller andra områdesspecifika begränsningar

1. Medlemsstaterna ska ge stöd för att kompensera jordbrukare för naturliga eller andra områdesspecifika begränsningar.
2. Stöd för arealer med naturliga och andra särskilda begränsningar får ges för arealer som
 - (a) har utsetts i enlighet med artikel 32 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013¹⁴,
 - (b) nyligen har utsetts på grund av särskilda begränsningar som fastställts av medlemsstaterna och har inkluderats i den nationella och regionala partnerskapsplanen.

Medlemsstaterna får göra en finjustering i syfte att utesluta arealer inom de områden som utsetts i enlighet med första stycket a och b, på de villkor som fastställs i artikel 32.3 i förordning (EU) nr 1305/2013.

Ytan på de arealer som utsetts enligt första stycket b får inte överstiga 2 % av den berörda medlemsstatens utnyttjade jordbruksareal.

3. Stödet per stödberättigande hektar ska begränsas till merkostnader eller inkomstbortfall i samband med jordbruksproduktion i de utsedda områdena jämfört med produktion i icke utsedda områden.

Artikel 9 Stöd för nackdelar till följd av vissa obligatoriska krav

1. Medlemsstaterna får tillhandahålla arealbaserat stöd i jordbruks- och skogsområden för nackdelar till följd av genomförandet av
 - (a) rådets direktiv 92/43/EEG¹⁵ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG¹⁶,
 - (b) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG¹⁷.

Utöver de områden som avses i första stycket a får medlemsstaterna besluta att stödja andra avgränsade naturskyddsområden med miljörestriktioner för jord- eller skogsbruk som bidrar till genomförandet av artikel 10 i direktiv 92/43/EEG, förutsatt att dessa områden inte överstiger 5 % av de utsedda Natura 2000-områden som omfattas av den nationella och regionala partnerskapsplanen.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1305/oj>).

¹⁵ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj>).

¹⁷ Europaparlamentets och Rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj>).

2. Stöd enligt denna artikel får beviljas jordbrukare, skogsägare och deras sammanslutningar.
3. Medlemsstaterna får endast bevilja stöd enligt denna artikel för att kompensera bidragsmottagarna för alla eller en del av de merkostnader och inkomstbortfall som är kopplade till efterlevnaden av de obligatoriska krav som följer av genomförandet av de unionsakter och bestämmelser som förtecknas i punkt 1 första stycket, inbegripet transaktionskostnader.

Artikel 10 Miljö- och klimatåtgärder inom jordbruket

1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla incitament för följande åtgärder som gynnar klimat, miljö, djurhälsa, djurskydd och hållbart skogsbruk:
 - (a) Frivilliga förvaltningsåtaganden som görs av jordbrukare och andra bidragsmottagare, inbegripet åtaganden om att upprätthålla ekologiskt jordbruk och extensivering av animalieproduktionen, som fastställts och genomförs i enlighet med punkt 3.
 - (b) Frivillig övergång till motståndskraftiga produktionssystem som genomförs av jordbrukare på jordbruksföretaget eller för en del av ett jordbruksföretag, inbegripet omställning till ekologiskt jordbruk och extensivering av system för animalieproduktion som inrättats och genomförs i enlighet med punkt 4.
2. Varje medlemsstat ska tillhandahålla stöd för ekologiskt jordbruk som certifierats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848¹⁸ och extensiva system för animalieproduktion inom ramen för båda de åtgärder som avses i punkt 1.
3. De förvaltningsåtaganden som avses i punkt 1 a får vara årliga eller fleråriga och får särskilt ha följande mål:
 - (a) Skydd av vattenkvaliteten och minskat tryck på vattenresurserna, markskydd, hantering av näringsämnen, bevarande av den biologiska mångfalden, inbegripet landskapselement, och minskad användning av bekämpningsmedel.
 - (b) Begränsning av klimatförändringar, inbegripet minskning av utsläpp av växthusgaser och koldioxidbindning, anpassning till klimatförändringar, inbegripet djur- och växtmångfald för motståndskraftiga ekosystem.
 - (c) Djurhälsa och djurskydd, inbegripet bekämpning av antimikrobiell resistens.
 - (d) Hållbar användning och utveckling av genetiska resurser.
 - (e) Skogsmiljötjänster och skogsskydd.
4. Stöd till de övergångsåtgärder som avses i punkt 1 b ska beviljas på grundval av en handlingsplan för övergången som utarbetats av en jordbrukare och godkänts av medlemsstaten. För att genomföra det stöd för omställningsåtgärder som avses i punkt 1 b ska medlemsstaterna i den nationella och regionala partnerskapsplanen beskriva de produktionssystem som de anser vara gynnsamma för klimatet och miljön.

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 av den 30 maj 2018 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 834/2007 (EUT L 150, 14.6.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/848/oj>).

Medlemsstaterna ska betala ut stödet till jordbrukarna i delbetalningar under den period som handlingsplanen för övergången genomförs. Den sista delutbetalningen ska ske under förutsättning att genomförandet av handlingsplanen för övergången har slutförts. Medlemsstaterna ska se till att utbetalningarna återkrävs om jordbrukaren inte genomför handlingsplanen för övergången.

5. Medlemsstaterna ska endast bevilja stöd för de förvaltningsåtaganden som avses i punkt 1 a som går utöver de tillämpliga föreskrivna verksamhetskrav som avses i del A i bilaga I och de relevanta minimikraven för användning av gödselmedel och växtskyddsmedel, djurskydd och andra relevanta obligatoriska krav som fastställs i nationell lagstiftning och unionslagstiftning.

Om nationell lagstiftning föreskriver krav som går utöver de motsvarande obligatoriska minimikrav som fastställs i unionsrätten, får dock stöd beviljas för de förvaltningsåtaganden som avses i punkt 1 a och som bidrar till att dessa krav uppfylls.

Artikel 11 Kopplat inkomststöd

1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kopplat inkomststöd till jordbrukare inom särskilda jordbrukssektorer och produkter, i tillämpliga fall definierade i enlighet med bilaga I till förordning (EU) nr 1308/2013, eller till särskilda typer av jordbruk, som genomgår svårigheter och är viktiga av socioekonomiska eller miljömässiga skäl.

Kopplat inkomststöd ska ges i form av ett årligt stöd per stödberättigande hektar, per djur eller per djurekvivalent, definierat i enlighet med bilaga II.

Medlemsstaterna får bevilja stöd i form av stöd per hektar endast för arealer som de har fastställt som stödberättigande hektar i enlighet med artikel 6.7.

Stöd som beviljas som stöd per hektar får omfatta stöd för skottskog med kort omloppstid och gräs och annat örtartat foder. Stöd ska inte beviljas för tobaks- och vinsektorn.

Stöd som beviljas per djur ska begränsas till sektorn för nöt- och kalvkött, mjölk och mjölkprodukter, får- och getkött, biodlingsprodukter och silkesmaskar.

2. Det stöd som avses i punkt 1 ska på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier tillgodose ytterligare inkomstbehov.
3. Vid planeringen av det stöd som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna minimera den potentiella inverkan av sina stödbeslut på den inre marknaden.
4. För stöd som beviljas som ett stöd per djur till djurhållningssektorn ska medlemsstaterna ta hänsyn till miljöpåverkan, bland annat genom att fastställa kriterier för högsta djurtäthet i känsliga nitratzoner.

Artikel 12 Stöd för deltagande i riskhanteringsverktyg

1. Medlemsstaterna ska ge stöd till jordbrukare för deltagande i riskhanteringsverktyg. Medlemsstaterna ska se till att stöd endast beviljas för förluster som överstiger ett tröskelvärde på minst 20 % av jordbrukarens genomsnittliga årsproduktion eller inkomst under den föregående treårsperioden, eller ett treårigt genomsnitt baserat på den föregående femårsperioden utan högsta och lägsta notering.

Genom undantag från första stycket ska medlemsstater som i det nationella reformprogrammet visar att det finns nationella system som tillhandahåller risktäckning för jordbrukare undantas från skyldigheten att i sin nationella och regionala partnerskapsplan inkludera interventioner för riskhanteringsverktyg enligt denna artikel.

2. Sektorsspecifika verktyg för hantering av produktionsrisk ska beräkna förlusterna antingen på företagsnivå, på nivån för företagets verksamhet inom den berörda sektorn eller i förhållande till det specifika försäkrade området.

För permanenta grödor och i andra motiverade fall för vilka de beräkningsmetoder som avses i första stycket inte är lämpliga, får medlemsstaterna föreskriva en metod för beräkning av förlusterna på grundval av jordbrukarens genomsnittliga årsproduktion eller inkomst under en period som inte överstiger åtta år, exklusive den högsta och lägsta noteringen.

3. Medlemsstaterna får tillämpa en lämplig alternativ metod för att beräkna förlusterna för unga jordbrukare och nya jordbrukare.
4. Medlemsstaterna ska fastställa metoden för beräkning av förluster och utlösande faktorer för ersättning i sin nationella och regionala partnerskapsplan. Medlemsstaterna ska se till att undvika överkompensation till följd av att interventionerna enligt denna artikel kombineras med andra offentliga eller privata riskhanteringssystem.

Artikel 13 Stöd till investeringar för jordbrukare och skogsägare

1. Medlemsstaterna ska bevilja stöd enligt denna artikel för produktiva och icke-produktiva investeringar som på lämpligt sätt bidrar till jordbrukets, livsmedelssystemens, skogsbrukets och landsbygdsområdenas motståndskraft, särskilt klimat- och vattenresiliensen. Medlemsstaterna ska i sina NRP-planer förklara hur de planerar att bevilja sådant stöd.
2. För jordbruksföretag över en viss storlek, som ska fastställas av medlemsstaterna i deras NRP-planer, ska stöd till skogsbrukssektorn beviljas på villkor att relevant information från en skogsbruksplan eller motsvarande instrument presenteras i enlighet med den senaste versionen av Forest Europes allmänna riktlinjer för hållbar skogsförvaltning i Europa.
3. Stöd för investeringar i återställande av jordbruks- eller skogsbrukspotential som skadats av naturkatastrofer, ogynnsamma klimathändelser eller katastrofer ska endast beviljas om den berörda händelsen har orsakat förstörelse av minst 30 % av jordbruksproduktionspotentialen eller minst 20 % av skogsproduktionspotentialen.
4. Medlemsstaterna ska fastställa en förteckning med icke stödberättigande investeringar och kategorier av utgifter, inbegripet minst följande:
 - (a) Köp av jordbruksproduktionsrättigheter.
 - (b) Köp av mark för ett belopp som överstiger 10 % av de totala stödberättigande utgifterna för insatsen i fråga, med undantag för inköp av mark för miljöbevarande och kolrik mark.
 - (c) Inköp av djur och inköp av årliga växter och plantering av dessa för andra ändamål än

- i) återställande av jord- eller skogsbrukets potential efter naturkatastrofer, allvarliga klimathändelser eller andra katastrofer,
 - ii) skydd av boskap mot stora rovdjur eller mot att användas i skogsbruk i stället för maskiner,
 - iii) uppfödning av utrotningshotade raser enligt definitionen i artikel 2.24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1012¹⁹ inom ramen för de förvaltningsåtaganden som avses i artikel 10.1 a,
 - iv) uppfödning av renrasiga nötkreatur, får eller getter med högt avelsvärde för att förbättra besättningarnas kvalitet och produktivitet eller för att bevara sällsynta eller lokala raser,
 - v) bevarande av växtsorter som hotas av genetisk erosion enligt de åtaganden som avses i artikel 10.1 a.
- (d) Skuldräntor, förutom avseende bidrag som ges i form av räntesubventioner eller subventioner av garantiavgifter.
5. Genom undantag från punkt 4 a, b och c ska detta krav inte gälla om stödet tillhandahålls genom finansieringsinstrument.
 6. Om unionsrätten leder till att nya krav ställs på jordbrukare får stöd beviljas för investeringar för att uppfylla dessa krav under en period på högst 36 månader från och med den dag då de blir obligatoriska för jordbruksföretaget.
 7. Medlemsstaterna får endast bevilja stöd enligt denna punkt för att kompensera bidragsmottagarna för alla eller delar av de merkostnader som är kopplade till uppfyllandet av dessa krav.

För unga jordbrukare som för första gången etablerar sig i ett jordbruksföretag som ansvarig för jordbruksföretaget får stöd till investeringar för att uppfylla kraven i unionsrätten beviljas för en period på högst 36 månader från etableringsdagen eller tills de åtgärder som anges i den affärsplan som avses i artikel 14.3 har slutförts. Medlemsstaterna får endast bevilja stöd enligt denna punkt för att kompensera bidragsmottagarna för alla eller delar av de merkostnader som är kopplade till uppfyllandet av dessa krav.

Artikel 14 Etablering av unga jordbrukare, nystartade företag på landsbygden och utveckling av små jordbruk

1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla stöd för etablering av unga jordbrukare och etablering av landsbygdsföretag, inbegripet etablering av nya jordbrukare, på de villkor som fastställs i denna artikel och som specificeras närmare i deras NRP-planer.
2. Medlemsstaterna får endast bevilja stöd enligt denna artikel för att bidra till

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1012 av den 8 juni 2016 om avelstekniska och genealogiska villkor för avel, handel med och införsel till unionen av renrasiga avelsdjur, hybridavelssvin och avelsmaterial från dem och om ändring av förordning (EU) nr 652/2014, rådets direktiv 89/608/EEG och 90/425/EEG och om upphävande av vissa akter med avseende på djuravel (förordningen om djuravel) (EUT L 171, 29.6.2016, s. 66, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1012/oj>).

- (a) etablering av unga jordbrukare som uppfyller de villkor som medlemsstaterna fastställt i sina NRP-planer i enlighet med artikel 4.22 d i förordning (EU) [...] [NRP-förordningen],
 - (b) nyetablering av landsbygdsföretag med koppling till jordbruk eller skogsbruk, inbegripet etablering av nya jordbrukare, eller diversifiering av inkomster för jordbrukshushåll till annan verksamhet än jordbruksverksamhet,
 - (c) nyetablering av landsbygdsföretag,
 - (d) företagsutveckling för småbruk, enligt vad medlemsstaterna fastställer.
3. Medlemsstaterna ska fastställa villkoren för inlämningen av och innehållet i en affärsplan, som bidragsmottagare måste tillhandahålla för att erhålla stöd enligt denna artikel.
 4. Medlemsstaterna ska bevilja stöd i form av enhetsbelopp eller finansieringsinstrument eller en kombination av dessa. Stödet ska begränsas till ett högsta stödbelopp på 300 000 EUR och får differentieras i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

Artikel 15 Strategi för generationsskifte

Medlemsstaterna ska i sin nationella och regionala partnerskapsplan fastställa en strategi för generationsskifte inom jordbruket för att öka effektiviteten och samstämmigheten i insatser som riktar sig till unga jordbrukare enligt denna förordning och nationella initiativ. Strategin ska omfatta följande:

- (a) Bedömning av den nuvarande demografiska situationen inom jordbrukssektorn.
- (b) Identifiering av inträdeshinder för unga jordbrukare och föreslagna nationella initiativ och åtgärder för att övervinna dem.
- (c) Beskrivning av hur den startpaket för unga jordbrukare som avses i artikel 16 kommer att användas i det nationella sammanhanget.
- (d) Synergier mellan åtgärder som bidrar till generationsskiftet enligt den nationella och regionala partnerskapsplanen.

Artikel 16 Startpaket för unga jordbrukare

1. Startpaketet för unga jordbrukare ska innehålla en uppsättning av följande åtgärder, i linje med den strategi för generationsförnyelse inom jordbruket som avses i artikel 15:
 - (a) Stöd för etablering av unga jordbrukare i enlighet med artikel 14.
 - (b) Gradvis avtagande arealbaserat inkomststöd för unga jordbrukare i enlighet med artikel 6.
 - (c) Stöd till småbrukare i enlighet med artikel 7 som riktar sig till unga jordbrukare.
 - (d) Investeringsstöd med högre stödnivå för unga jordbrukare.
 - (e) Möjligheter att finansiera investeringar som genomförs av unga jordbrukare genom de finansieringsinstrument som anges i artikel 71 i förordning (EU) [...] [NRPF-förordningen].
 - (f) Stöd till nystartade företag på landsbygden.

- (g) Samarbetsinsatser som underlättar tillgången till innovation genom EIP-Agris operativa grupper projekt i enlighet med artikel 19 i denna förordning och artikel 74 i förordning (EU) [...] [NRPF-förordningen].
 - (h) Samarbetsinsatser som underlättar samarbete mellan generationerna, inbegripet arv från jordbruket i enlighet med artikel 74 i förordning (EU) [...] [NRPF-förordningen].
 - (i) Stöd till avbyttjänster i enlighet med artikel 17.
 - (j) Tillgång till rådgivningstjänster och utbildningsprogram som är anpassade till unga jordbrukares behov, i enlighet med artikel 20.
2. Medlemsstaterna ska i utformningen av de åtgärder som avses i punkt 1 integrera kopplingar och synergier med andra åtgärder som anges i deras NRP-planer, särskilt när det gäller åtgärder som underlättar generationsöverskridande arv och generationsskifte, investeringar för nystartade företag på landsbygden eller tillgång till och användning av finansieringsinstrument.
 3. För att underlätta tillträdet till de insatser som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna inrätta en enda kontaktpunkt för unga jordbrukare som bland annat kan tillhandahålla information om stödmöjligheter och stödförfaranden och underlätta inträdet och etableringen inom jordbrukssektorn, inbegripet inlämning av ansökningar om stöd och vägledning.

Artikel 17 Avbyttjänster inom jordbruket

1. Medlemsstaterna får ge stöd till avbyttjänster inom jordbruket som gör det möjligt för jordbrukare att ta ut ledighet i samband med sjukdom och barnafödelse, ledighet för omsorg om barn och andra familjemedlemmar, semester och liknande livshändelser samt deltagande i utbildningar, i enlighet med deras NRP-planer.
2. Detta stöd ska begränsas till inrättande av avbyttjänster inom jordbruket och till lönekostnader för de arbetstagare som fungerar som avbytare för företagaren under en begränsad tidsperiod.

Artikel 18 Leader

1. Medlemsstaterna ska ge Leader stöd för att utarbeta och genomföra Leader-strategier för lokal utveckling på de villkor som fastställs i artikel 76 i förordning (EU) [...] [NRP-förordningen] och som specificeras närmare i deras NRP-planer.
2. Medlemsstaterna ska stödja Leader åtminstone i landsbygdsområden med särskilda nackdelar som fastställs av medlemsstaterna i de nationella och regionala partnerskapsplanerna.
3. Medlemsstaterna ska genom Leader ge stöd till projekt som genomförs av lokala aktionsgrupper som inbegriper uppstartsföretag, mervärdeskapacitet inom omvandling, diversifiering av jordbruksverksamhet, inbegripet lantgårdsturism, direktförsäljning av jordbruksprodukter och innovation.
4. Stödet från Leader ska inriktas på landsbygdsutvecklingsområden med mervärde för jordbrukare och skogsägare, såsom social, miljömässig, digital och ekonomisk omvandling av landsbygdsområden, förbättring av landsbygdsmedborgarnas välbefinnande och stärkande av det sociala kapitalet.

Artikel 19 Stöd till kunskapsutbyte och innovation inom jordbruk, skogsbruk och landsbygdsområden

1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla stöd för kunskapsdelning och innovation inom jordbruk, skogsbruk och landsbygdsområden på de villkor som fastställs i denna artikel. Medlemsstaterna ska tillhandahålla stöd
 - (a) för att förbereda och genomföra projekten i EIP-Agris operativa grupper samt åtgärder för att säkerställa en bredare spridning av projektresultaten,
 - (b) för åtgärder för att främja innovation, utbildning och rådgivning, kompetensutveckling, rådgivningstjänster och andra former av kunskapsutbyte och informationsspridning.

Stöd till rådgivningstjänster ska endast beviljas för de rådgivningstjänster som uppfyller kraven i artikel 20.3.

2. Syftet med EIP-Agri ska vara att påskynda utvecklingen och användningen av innovationer genom att förbättra kunskapsutbytet och främja synergier mellan politik, aktörer och instrument inom jordbruk, skogsbruk och landsbygdsområden. Resultaten av dess arbete ska spridas och mångfaldigas genom Akis.

EIP-Agri ska

- (a) stödja samarbetsprojekt för innovation genom operativa grupper på grundval av den interaktiva innovationsmodell som avses i punkt 4,
 - (b) koppla samman forsknings- och jord- och skogsbruksmetoder och informera forskarsamhället om behoven av dessa metoder,
 - (c) koppla samman innovationsaktörer och innovationsprojekt, särskilt via unionens nätverk och nationella nätverk för den gemensamma jordbrukspolitiken,
 - (d) främja användningen av innovativa lösningar genom spridning av information och kunskap, inbegripet utbyten mellan jordbrukare.
3. De projekt som genomförs av EIP-Agris operativa grupper ska baseras på den ”interaktiva innovationsmodellen” som uppfyller följande principer:
 - (a) Utveckla innovativa lösningar med fokus på jordbrukarnas, skogsägarnas och landsbygdsaktörernas särskilda behov.
 - (b) Samla ihop partner med kompletterande kunskaper såsom från den akademiska världen, forskare och jordbrukssamhället, och i förekommande fall aktörer i livsmedelskedjan, och se till att de deltar aktivt i projekt.
 - (c) Projekten är skapas och beslutas tillsammans med de aktörer som deltar i projekten och genomförs i samråd, bland annat genom att säkerställa potentialen för expanderings.

Medlemsstaterna ska se till att de viktigaste resultaten av de projekt som avses i denna punkt sprids via verksamhetsinriktade kanaler, inbegripet nätverken för den gemensamma jordbrukspolitiken på nationell nivå och unionsnivå. Den information som sprids ska omfatta målen för projekten, de deltagande parterna, de centrala tematiska områden som behandlas, projektets geografiska läge, den totala budgeten och projektets slutresultat, med fokus på de praktiska innovativa lösningar som utvecklats.

4. Medlemsstaterna får bevilja stöd till projekt i EIP-Agris operativa grupper på följande villkor:
 - (a) Stöd får endast beviljas på grundval av en godkänd projektplan som grundar sig på de principer som avses i punkt 3.
 - (b) Den operativa grupp som genomför projektet ska omfatta minst två olika aktörer och ska bidra till ett eller flera av de specifika mål för den gemensamma jordbrukspolitiken som anges i artikel 3 d i förordning (EU) [...] [NRPF-förordningen].Medlemsstaterna ska fastställa objektiva kriterier och transparenta krav för innehåll, varaktighet, inlämnande och godkännande av projektplaner som ska utarbetas av de operativa grupperna för EIP-Agri.
5. Medlemsstaterna ska inte ge stöd enligt denna artikel till kunskapsdelning och innovation som endast involverar forskningsorgan.

Artikel 20 Kunskaps- och innovationssystem inom jordbruket och jordbruksrådgivning

1. Varje medlemsstat ska se till att jordbrukare och skogsägare har tillgång till innovation och att ny kunskap når dem i rätt tid och på ett effektivt sätt, så att de effektivt kan införa innovativa och hållbara lösningar och dra nytta av aktuell kunskap inom jordbrukssektorn.
2. För att uppfylla kravet i punkt 1 ska varje medlemsstat i den nationella och regionala partnerskapsplanen fastställa hur innovationer och aktuell kunskap når jordbrukare, särskilt genom kunskaps- och innovationssystemet inom jordbruket (Akis). Akis ska omfatta följande:
 - (a) Arrangemang för att säkerställa effektiva kunskapsflöden och synergier mellan rådgivare, forskare, yrkesverksamma, nationella nätverk för den gemensamma jordbrukspolitiken och andra relevanta intressenter.
 - (b) Åtgärder för att förbättra jordbrukarnas och skogsägarnas tillgång till opartisk och kvalificerad rådgivning.
 - (c) Stöd till innovation som en del av jordbruksrådgivningstjänsterna, särskilt stöd till de operativa EIP-Agri-grupper som avses i artikel 19, inbegripet användning av den interaktiva innovationsmodell som avses i artikel 19.4.
 - (d) En plan för att förbättra spridningen och demonstrationen av forskningsresultat och innovativa och hållbara lösningar till jordbrukare, skogsägare och andra slutanvändare i stor skala.
 - (e) Insatser som anges i den nationella och regionala partnerskapsplanen till stöd för driften av Akis, särskilt de som avses i artikel 19, och deras komplementaritet och samstämmighet med relevanta nationella initiativ och andra relevanta åtgärder som anges i den nationella och regionala partnerskapsplanen.
 - (f) Ett system för tillhandahållande av jordbruksrådgivningstjänster, inrättat i enlighet med punkt 3.
3. Som en del av Akis ska medlemsstaterna i NRP-planerna beskriva och genomföra ett system för tillhandahållande av jordbruksrådgivningstjänster som ska inrättas för att stödja tillgången till kunskap och ett bredare införande och användning av innovationer. Jordbruksrådgivningstjänsterna ska omfatta alla följande delar:

- (a) Rådgivning till jordbrukare och skogsägare om hållbar och motståndskraftig förvaltning av mark, jordbruk och skogar, anpassad för gårdstyper och olika produktionssystem, samt om de stödkrav som fastställs i de NRP-planerna, inbegripet förvaltning av jordbruksföretag, etablering och överföring av företag samt nystartade företag, företagsledning, tillgång till socialt stöd, ökad medvetenhet om psykiska hälsoproblem och tillgång till relevanta tjänster samt användning av innovationer, datadrivna lösningar och digitala verktyg.
 - (b) Riktad rådgivning till unga jordbrukare, särskilt när det gäller företagsledning, tillgång till finansiering, tillgång till offentligt stöd, tillgång till kunskap och innovation.
4. Medlemsstaterna ska se till att jordbrukare och skogsägare har direkt tillgång till rådgivare, t.ex. genom att tillhandahålla offentliga databaser över rådgivare. Medlemsstaterna ska se till att de råd som ges till jordbrukare och skogsägare är opartiska och att rådgivarna är lämpligt kvalificerade och fria från intressekonflikter.

Artikel 21 Myndighet med ansvar för dataförvaltning inom den gemensamma jordbrukspolitiken

1. Varje medlemsstat ska utse en myndighet med ansvar för att vidta eller samordna åtgärder för att uppnå och upprätthålla nationell och gränsöverskridande interoperabilitet mellan de informationssystem som används för att genomföra, förvalta, övervaka och utvärdera den gemensamma jordbrukspolitiken till förmån för jordbrukare och andra mottagare av stöd genom den gemensamma jordbrukspolitiken. I denna artikel avses med interoperabilitet informationssystemens förmåga att interagera med varandra genom att dela data med hjälp av elektronisk kommunikation.
2. Den utsedda myndigheten ska särskilt ha följande uppgifter:
 - (a) Utarbeta och för kommissionen lägga fram en färdplan på medlemsstatsnivå för att uppnå och upprätthålla interoperabilitet (*färdplanen*) och följa upp kommissionens iakttagelser om färdplanen.
 - (b) Samordna genomförandet eller, enligt medlemsstatens beslut, genomförandet av färdplanen på ett effektivt, ändamålsenligt och snabbt sätt.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen om utseendet av myndigheten senast den [Publikationsbyrå: [inom tre månader från denna förordnings ikraftträdande].

3. Den färdplan som avses i punkt 2 ska omfatta
 - (a) identifiering av vad som behövs för att uppnå och upprätthålla interoperabilitet enligt punkt 1 och utformning av åtgärder för att hantera dessa behov, inklusive en tidsplan med delmål och mål för genomförandet,
 - (b) identifiering av möjliga synergier med andra interoperabilitetsinitiativ på unionsnivå och nationell nivå.

Medlemsstaterna ska i möjligaste mån basera sin behovsbedömning och utformningen av åtgärderna på principen att data samlas in en enda gång och återanvänds.

För de delar som avses i första styckets punkt a ska medlemsstaten särskilt beakta behovet av att inrätta en gemensam ram för digital identitet och överväga anpassning

till förordning (EU) nr 910/2014, inbegripet vad gäller den europeiska digitala identitetsplånboken för fysiska och juridiska personer.

4. Medlemsstaterna ska senast den 16 december varje kalenderår överlämna en årlig rapport om genomförandet av färdplanen till kommissionen med en bedömning av framstegen i genomförandet av de steg och åtgärder och den tidsram som anges i färdplanen.

Vid behov ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna ändringar av färdplanerna tillsammans med de årliga rapporterna.

Medlemsstaterna ska överlämna den första årsrapporten till kommissionen senast den 16 december 2029.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 som är nödvändiga för att säkerställa att interoperabilitet och sömlöst datautbyte mellan informationssystem som används för genomförande, övervakning och utvärdering av den gemensamma jordbrukspolitiken genomförs på ett effektivt, enhetligt, ändamålsenligt och snabbt sätt och kompletterar denna artikel med regler där genomförandet av den färdplan som avses i punkt 2 kräver det samt regler om interoperabilitetsåtgärder som avses i punkt 3 b.
6. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om
 - (a) färdplanens och årsrapportens form och innehåll,
 - (b) arrangemang för att översända färdplanerna och de årliga rapporterna eller göra dem tillgängliga för kommissionen.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 24.

Artikel 22 Åtgärder för att lösa särskilda problem

1. För att lösa särskilda problem ska kommissionen anta genomförandeakter som är både nödvändiga och berättigade i en krissituation. Sådana genomförandeakter får avvika från bestämmelserna i denna förordning i den utsträckning och under en period som är absolut nödvändig. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 24.2.
2. Om det är nödvändigt på grund av vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet och för att lösa särskilda problem som avses i punkt 1 och samtidigt säkerställa kontinuiteten i de insatser inom den gemensamma jordbrukspolitiken som anges i den nationella och regionala partnerskapsplanen i händelse av extraordinära omständigheter ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 24.3.
3. De åtgärder som antas i enlighet med punkterna 1 och 2 ska gälla i högst tolv månader. Om de särskilda problem som avses i dessa punkter kvarstår efter denna period får kommissionen för att finna en permanent lösning lägga fram ett lämpligt lagstiftningsförslag.
4. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om varje åtgärd som antas enligt punkt 1 eller 2 inom två arbetsdagar från antagandet.

Artikel 23 Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 21.6 ges till kommissionen för en period på sju år från och med den [Publikationsbyrå: [den dag då denna förordning träder i kraft]]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på sju år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 21.6 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 21.6 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 24 Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté, som ska kallas *kommittén för den gemensamma jordbrukspolitiken*. Kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²⁰ och ska ha till uppgift att avge yttranden om alla genomförandeakter som antas enligt denna förordning.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

Artikel 25 Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den [Publikationsbyrån: [datum för tillämpning av förordning (EU) [...] om inrättande av Nationella och regionala partnerskapsfonden för perioden 2028–2034].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

*På Europaparlamentets vägnar
Ordförande*

*På rådets vägnar
Ordförande*